

keywords: постель из конопляной ткани, постельное белье, постель, конопляная ткань, домашний текстиль, изделия из конопли, лён, одежда из конопли, конопляное волокно, льняная ткань, devohome, конопляный мех, мех из конопли, ткани из конопли, конопляная продукция, конопляные изделия, ошейник мартингейл, ошейник мартингейл купить, шлейка для собаки, шлейка для собак купить, поводок для собаки,

description: История использования шлейки и ошейника-мартингейл из прочной износостойкой натуральной конопляной ткани. От первого лица. В смысле, от хозяина, а не от собаки.

title: Прочный ошейник из конопляной ткани для хорошей собаки от Devohome.

preview: Это реальная история из жизни про использование износостойкого **ошейника** и **шлейки** производства **Devohome**, которую прислал наш клиент. Мы лишь немного изменили имена.

Прочный ошейник из конопляной ткани для хорошей собаки.

Отзыв об использовании износостойких ошейников из конопляного волокна от украинского производителя. Все имена людей изменены. Совпадения с реальными событиями неслучайны!

Сначала хотел написать: “Прочный ошейник для хорошего друга”. Ведь собака, как известно, друг человека. Но потом побоялся быть неправильно понятым. If you know what I mean.

Когда я вошел через калитку, Варг, радостно виляя хвостом, бросился мне навстречу и чуть не сбил с ног. Как всегда. Мои джинсы в шерсти. Как всегда. Я похвалил и потрепал густую холку. Как всегда. Но что-то было не так. Я огляделся. Дом стоит. Забор на месте. Ещё раз погладил пса и понял, что не как всегда. У Варга отсутствовал **ошейник!**

Ошейник для собаки — как золотая цепь для “братка”. Как Iphone для девушки. Признак статуса, успеха и достатка. Признак наличия ХОЗЯИНА. А тут такая пропажа!

“Где ошейник, Варг?”

Варг смотрит всё понимающими глазами, в которых светится больше ума, чем у некоторых знакомых мне людей, но, по понятным причинам, молчит.

А теперь давайте я зайду далеко назад и расскажу предысторию.

Как появился в моей жизни пёс по кличке Варг.

Ведь наличие домашних животных я не приветствую. Даже в частном загородном доме. Можете считать меня злым, черствым и нелюдимым. Даже интровертом. Всё это — правда! Но причём тут домашние животные? Просто для меня они — не игрушка. Они живые! Животное нельзя брать в дом просто так. Это ребёнок. И ты будешь

ответственен за него. Это не только удовольствие, но и большой труд. А не дай бог что... Похоронить собаку — всё равно, что похоронить друга. Я бы переживал. Считайте меня мягким, чувствительным, сентиментальным. Всё это — правда!

Итак, той осенью никакой кошки, а тем более собаки, в нашем доме не было.

Но однажды пришёл сосед Вадик и объявил, что видел в лесу волка! А что делает наш человек, когда ему говорят, что вон там опасно? Правильно — сразу идёт туда. Интересно же!

*Мне об этом ещё один экскурсовод из Чернобыля рассказывал. Скажешь иностранцу: "Вон там радиация". Сторонится. Скажешь нашему, а он: "Где? Куда?"
Только лови их потом. Ничего не боятся.*

От себя скажу — всё так. Помню, в Индии шли по оставленным в глине следам тигра. Зачем? Не понятно. Ну, нашли бы мы его, тигра. И что дальше? Почему-то никто об этом не думал.

Вот и теперь. Вы когда-нибудь видели живого волка в не менее живой природе? Я видел. Задолго до того, как меня позвал Вадик.

Сначала я почувствовал чей-то взгляд. Знаете, это чувство? Начал беспокойно озираться и среди деревьев увидел его. Как мне показалось, огромного серого зверя. Но в лесу всё кажется больше. Он неподвижно стоял и смотрел на меня... Так милиционеры смотрели на сильно выпившего человека за секунду до того, как спросить у него документы. Это был взгляд абсолютно разумного и при этом хитрого и жестокого существа. Должен сказать, я едва не наложил в штаны.

Не знаю, как было у Вадика, но мы все бросились искать в ближайшем сосновом лесу волка.

Волка мы не нашли. Хотя долго ходили среди высоких деревьев. **Зато мы нашли коробку из-под печенья. А в коробке маленького лохматого щенка с закрытыми глазами. Кто-то вынес и просто положил в лесу.** Предоставив пушистый комочек его судьбе. Судьбой стали мы.

Естественно, мы забрали его домой. Несоразмерно большие лапы и висячие уши. Явно дворняга. Наверно, помесь хаски и ещё кого-то. Когда стало ясно, что пациент будет жить, стал вопрос: как назвать щенка? Род — мужской.

У породистых собак, на самом деле, длинные имена. Что-то вроде Адира Йорк Шульц. Тут вся родословная. Это только подзывают их короткими кличками. В нашем случае ни о какой родословной речи не шло. Тем более, что...

Кличка у собаки должна быть короткая и ёмкая. Как щелчок затвора. Как удар хлыстом. Я хотел, чтобы имя нового члена семьи напоминало обстоятельства "рождения". Что-то связанное с волком. Варги — гигантские волки из сказки про Властелина колец. Все мы родом из детства. ВАРГ — подходит.

— *Варе! Варе!* — удобно звать.

Несмотря на всё получаемое воспитание и дрессировки, Варг, как и все дворняги, рос смышлёным, но озорным и плохо контролируемым псом. Повадки, как у гопника. Наглый и одновременно трусоватый. Вопреки всем приложенным усилиям, бросался на других собак, а людей норовил обнюхать. Что некоторых прохожих, естественно, скажем так, настораживало. А если собака огрызалась, сразу “тикать” поджав хвост. Выучил только простейшие команды.

Почему именно ошейник мартингейл?

В конце концов, от метаний помог отучить **ошейник-мартингейл** из **прочного конопляного волокна** всё той же фирмы **Девохом**. Как ни старался, Варг не мог из него вылезти. В то же время при натягивании, **ошейник** останавливал пса, не мешая ему в другое время. Плюс, специальная **шлейка для собак**, которая, с помощью двух ремней, на груди и под лапами, позволяла не тянуть **поводок** и лучше контролировать собаку.

Почему именно Devohome?

Жена нашла этот сайт: devohome.com.ua . Там много всего. **Одежда**, в том числе. Даже **шубы** из **конопляного меха**. Теперь у нас вся **постель дома из льна и конопли**. Ах, как она пахнет. Эта постель. Она пахнет лугом!

Со временем Варг превратился в подвижного серого пса размером с овчарку. От того же волка его отличали только вислые уши.

*Подвыпившие любители шашлыков в лесу, где мы гуляем, часто спрашивают:
“Какой породы собака?”*

— *Это секретная порода собак казаков-характерников, — отвечаю я. — Знаете таких?*

Кивают.

— *При Союзе эту породу едва удалось спасти. От нас скрывали.*

Или просто говорю: “Фастовская борзая”. Варг же борзый. Ага.

И вот у этого замечательного пса исчез главный атрибут — **ошейник**. Обыкновенный, не **мартингейл**. Наверно, стащил через голову. Я сильно не затягивал, а Варг норовит сунуть морду в любую щель. Например, между досок забора. Там наверно он, **ошейник**, и остался.

Однако, поискав, я ничего не нашел.

Пришлось заказать другой. Новый. Из того самого **натурального конопляного волокна. Такой ошейник очень прочный.** Из чего вы думаете делали брезент? Правильно — из **конопли.** Вот из подобного прочного, но натурального материала и **делает ошейники Devohome.** Как обыкновенные, так и **мартингейл** — для хорошего друга. В смысле, для собаки.

***

keywords: постіль з конопляної тканини, постільна білизна, постіль, конопляна тканина, домашній текстиль, вироби з конопель, льон, одяг з конопель, конопляне волокно, пляна тканина, devohome, конопляне хутро, хутро з конопель, тканини з конопель, конопляна продукція, конопляні вироби, нашійник мартінгейл, нашійник мартінгейл купити, шлейки для собаки, шлейки для собак купити, поводок для собаки,

description: Історія використання шлейки і нашійника-мартінгейл з міцної зносостійкої натуральної конопляної тканини. Від першої особи. У сенсі, від господаря, а не від собаки.

title: Міцний нашійник з конопляної тканини для гарної собаки від Devohome.

preview: Це реальна історія з життя про використання зносостійкого **нашійника** і **шлейки** виробництва **Devohome**, яку надіслав наш клієнт. Ми лише трохи змінили імена.

Міцний нашійник з конопляної тканини для гарної собаки.

Відгук про використання зносостійких нашійників з конопляного волокна від українського виробника. Всі імена людей змінені. Збіги з реальними подіями не випадкові!

Спочатку хотів написати: "Міцний нашійник для хорошого друга". Адже собака, як відомо, друг людини. Але потім побоявся бути неправильно зрозумілим. If you know what I mean.

Коли я увійшов через хвіртку, Варг, радісно виляючи хвостом, кинувся мені назустріч і мало не збив з ніг. Як завжди. Мої джинси в шерсті. Як завжди. Я похвалив і поплескав густу холку. Як завжди. Але щось було не так. Я озирнувся. Будинок стоїть. Забір на місці. Ще раз погладив пса і зрозумів, що не як завжди. У Варга був відсутній **нашійник!**

Нашійник для собаки — як золотий ланцюг для "братка". Як Iphone для дівчини. Ознака статусу, успіху і достатку. Ознака наявності ГОСПОДАРЯ. А тут така пропажа!

"Де нашійник, Варг?"

Варг дивиться все розуміючими очима, в яких світиться більше розуму, ніж у деяких знайомих мені людей, але, зі зрозумілих причин, мовчить.

А тепер давайте я зайду далеко назад і розповім передісторію.

Як з'явився в моєму житті пес по кличці Варг.

Адже, наявність домашніх тварин я не вітаю. Навіть в приватному заміському будинку. Можете вважати мене злим, черствим і відлюдним. Навіть інтровертом. Все це — правда! Але причому тут домашні тварини? Просто для мене вони — не іграшка. Вони живі! Тварину не можна брати в будинок просто так. Це дитина. І ти будеш відповідальний за неї. Це не тільки задоволення, але і велика праця. А не дай бог що ... Поховати собаку — все одно, що поховати друга. Я б переживав. Вважайте мене м'яким, чутливим, сентиментальним. Все це — правда!

Отже, тієї осені ніякої кішки, а тим більше собаки, в нашому будинку не було.

Але одного разу прийшов сусід Вадик і оголосив, що бачив в лісі вовка! А що робить наша людина, коли йому кажуть, що он там небезпечно? Правильно — відразу йде туди. Цікаво ж!

Мені про це ще один екскурсовод з Чорнобиля розповідав. Скажеш іноземцю: "Он там радіація". Обходить. Скажеш нашому, а він: "Де? Куди? " Тільки лови їх потім. Нічого не бояться.

Від себе скажу — все так. Пам'ятаю, в Індії йшли по залишених в глині слідах тигра. Навіщо? Не зрозуміло. Ну, знайшли б ми його, тигра. І що далі? Чомусь ніхто про це не думав.

Ось і тепер. Ви коли-небудь бачили живого вовка в не менше живій природі? Я бачив. Задовго до того, як мене покликав Вадик.

Спочатку я відчув чийсь погляд. Знаєте, це почуття? Почав неспокійно озиратися і серед дерев побачив його. Як мені здалося, величезного сірого звіра. Але в лісі все здається більшим. Він нерухомо стояв і дивився на мене ... Так міліціонери дивилися на сильно нетверезого чоловіка за секунду до того, як запитати у нього документи. Це був погляд абсолютно розумної і при цьому хитрої і жорстокої істоти. Повинен сказати, я ледь не наклав у штани.

Не знаю, як було у Вадика, але ми всі кинулися шукати в найближчому сосновому лісі вовка.

Вовка ми не знайшли. Хоча довго ходили серед високих дерев. **Зате ми знайшли коробку з-під печива. А в коробці маленького пухнастого цуценя з закритими очима. Хтось виніс і просто поклав в лісі.** Надавши пухнастий клубочок його долі. Долею стали ми.

Звісно, ми забрали його додому. Непропорційно великі лапи і висячі вуха. Явно дворняга. Напевно, помісь хаскі і ще когось. Коли стало ясно, що пацієнт буде жити, стало питання: як назвати цуценя? Рід — чоловічий.

У породистих собак, насправді, довгі імена. Щось на зразок Адіра Йорк Шульц. Тут весь родовід. Це тільки кличуть їх короткими кличками. У нашому випадку ні про який родовід мови не йшло. Тим паче що...

Кличка у собаки повинна бути коротка і ємна. Як клацання затвора. Як удар хлистом. Я хотів, щоб ім'я нового члена сім'ї нагадувало обставини "народження". Щось пов'язане з вовком. Варги — гігантські вовки з казки про Володаря кілець. Всі ми родом з дитинства. Варг — підходить.

— *Варг! Варг!* — зручно кликати.

Незважаючи на все одержане виховання і дресирування, Варг, як і всі дворняги, ріс тямущим, але бешкетним і погано контрольованим псом. Звички, як у гопника. Наглий і одночасно боязкуватий. Всупереч всім докладеним зусиллям, кидався на інших собак, а людей норувив обнюхати. Що деяких перехожих, звісно, скажімо так, насторожувало. А якщо собака огризалася, відразу тікати підібгавши хвіст. Вивчив тільки найпростіші команди.

Чому саме нашійник мартінгейл?

Зрештою, від метань допоміг відучити **нашійник-мартінгейл** з міцного **конопляного волокна** все тієї ж фірми **Девохоум**. Як не старався, Варг не міг з нього звільнитись. А при натягуванні, **нашійник** зупиняв пса, не заважаючи йому в інший час. Плюс, спеціальна **шлейки для собак**, яка, за допомогою двох ременів, на грудях і під лапами, дозволяла не тягнути **поводок** і краще контролювати собаку.

Чому саме Devohome?

Дружина знайшла цей сайт: devohome.com.ua. Там багато всього. **Одяг**, в тому числі. Навіть **шуби з конопляного хутра**. Тепер у нас вся **постіль з льону і конопель**. Ах, як вона пахне. Ця постіль. Вона пахне лугом!

Згодом, Варг перетворився в спритного сірого пса розміром з вівчарку. Від того ж вовка його відрізняли лише звислі вуха.

Напідпитку любителі шашликів в лісі, де ми гуляємо, часто запитують: "Який породи собака?"

— *Це секретна порода собак козаків-характерників, — відповідаю я. — Знаєте таких?*

Кивають.

— *За Союзу цю породу ледь вдалося врятувати. Від нас приховували.*

Або просто говорю: "Фастівська хорт". Варг же борзий. Ага.

І ось у цього чудового пса зник головний атрибут — **нашийник**. Звичайний, не **мартінгейл**. Напевно, стягнув через голову. Я сильно не зтягував, а Вург норовить сунути морду в будь-яку щілину. Наприклад, між дощок паркану. Там напевно він, **нашийник**, і залишився.

Однак, пошукавши, я нічого не знайшов.

Довелося замовити інший. Новий. З того самого **натурального конопляного волокна**. **Такий нашійник дуже міцний**. З чого ви думаєте робили брезент? Правильно — з **конопель**. Ось з подібного міцного, але натурального матеріалу і **робить нашійники Devohome**. Як звичайні, так і **мартінгейл** — для хорошого друга. У сенсі, для собаки.